

Lesninger 3. søndag i påsketiden, År A.

1. lesning Apg 2,14.22–23

Det var jo ikke mulig at døden skulle kunne holde ham fast

På pinsedagen stod Peter frem sammen med de elleve, og erklærte med kraft:

«Menn av Juda! Og alle dere andre her fra Jerusalem! Jeg har noe å si dere – så hør godt etter! – Menn av Israel! Lytt til mine ord!

Jesus Nasoreeren, denne mann som Gud selv utpekte for dere gjennom mektige gjerninger, under og jærtegn – ja, dere vet selv hva for store ting Gud gjorde blant dere gjennom ham – han ble gitt i deres vold, slik som Gud også hadde fastsatt det i sin plan og forut visste det; og dere drepte ham ved å la hedningene klynge ham opp. Men Gud lot ham oppstå og løste ham av dødens ve; det var jo ikke mulig at den skulle kunne holde ham fast. For så heter det om ham hos David:

‘Jeg har alltid Herren for mine øyne; for han er ved min høyre, så jeg ikke skal vakle. Derfor gleder mitt hjerte seg, og min tunge jubler. Selv min kropp skal leve i håpet, for du vil ikke overlate min sjel i dødsrikets vold, ikke la din Hellige møte oppløsningen. Du har lært meg veien til livet å kjenne, og du skal fylle meg med glede ved ditt nærvær.’»

Responsoriesalme Sal 16 (15),1–2a og 5. 7–8. 9–10. 11

**Omkved: Du lærer meg livets vei,
gir meg gledens fylde for ditt åsyn.**

Vern meg, min Gud, jeg håper på deg.
Jeg sier til Herren: «Du er min Gud og mitt eneste gode.»
Herren er min arvedel, mitt beger,
min arv ligger trygt i dine hender.
Jeg priser Herren for hans råd,
for manende ord i mitt hjerte om natten.
Herren har jeg alltid for øye.
Med ham ved min høyre står jeg trygt.
Derfor gledes mitt hjerte, min tunge jubler,
i håp skal mitt legeme hvile.
Du overgir ikke min sjel til døden,
din Hellige til gravens oppløsning.
Du lærer meg livets vei,
gir meg gledens fylde for ditt åsyn,
evig salighet ved din høyre.

2. lesning 1 Pet 1,17–21

Dere ble frikjøpt ved blodet av et lyteløst offerlam – Kristi kostbare blod

Kjæreste venner, er det så at dere i bønner sier «Far» til ham som uten persons anseelse dømmer enhver etter sine gjerninger, så lev i ærefrykt for ham den tid dere ferdes her i fremmed land. Dere vet at det ikke var forgjengelige verdier, sølv eller gull, som fikk dere frikjøpt fra det fåfengte liv deres fedre gav dere i arv; prisen var blod av et lyteløst og plettfritt offerlam – Kristi kostbare blod. Til dette var han bestemt fra før verdens grunnvoll ble lagt, og for

deres skyld har han nå trådt frem, i disse siste tider. Det er takket være ham dere tror på Gud, som oppvakte ham fra de døde og gav ham hans herlighet, slik at dere skulle sette deres tro og deres håp til Gud.

Halleluja Jf. Luk 24,32

Halleluja.

Herre Jesus, forklar Skriftene for oss,
gjør våre hjerter brennende når du taler.

Halleluja.

Evangelium Luk 24,13–35

De kjente ham igjen da han brøt brødet

To av disiplene var på vei til en landsby som het Emmaus, seksti stadier fra Jerusalem, og de talte sammen om alt det som var skjedd. Og mens de snakket og diskuterte, kom Jesus og slo følge med dem; men det var noe som bandt for øynene deres, så de ikke kjente ham igjen. Han sa da til dem: «Hva er det dere går og taler sammen om?»

De stanset og så bedrøvet opp, og den ene, som het Kleopas, svarte: «Du er visst den eneste i hele Jerusalem som ikke vet hva som er hendt der i disse dager?»

Han spurte: «Hva da?»

Og de svarte ham igjen: «Det med Jesus fra Nasaret! Han var en profet, og virket og talte med makt og myndighet, for Gud og hele

folket. Men yppersteprestene og rådet lot ham dømme til døden og korsfeste, – mens vi hadde håpet at han var den som skulle befri Israel. Og dertil er det nå alt tredje dagen siden det hendte. I dag har riktignok noen av våre kvinner skaket oss opp: De gikk til graven i morges, men fant ham ikke; i stedet kom de tilbake og fortalte oss at de hadde sett et syn av engler, som sa at han levde. Da gikk noen av våre til graven og fant alt som kvinnene hadde sagt, men ham selv så de ikke.»

Da sa han til dem: «Hvor uforstandige dere er, og så trege til å tro hva profetene har sagt! Skulle ikke Messias nettopp gjennomgå alt dette, for på den måten å gå inn til sin herlighet?» Og så begynte han å forklare dem, helt fra Mosebøkene av og frem gjennom alle profetene, alt hva Skriften lærte om ham.

De nærmet seg nå landsbyen de skulle til. Han lot som han ville gå videre, men de bad ham innstendig om å bli, og sa: «Bli hos oss, for det lir mot kveld, dagen heller allerede!» Så gikk han med inn og ble hos dem. Og mens han satt til bords med dem, tok han brødet, velsignet det, brøt det og gav dem. Da fikk de sine øyne åpnet, og de kjente ham igjen, – men så var han borte for øynene på dem. Da sa de til hverandre: «Brant det ikke i hjertene våre, da han gikk der og talte til oss på veien og forklarte Skriftene for oss?»

Og i samme stund brøt de opp og vendte tilbake til Jerusalem, hvor de fant de elleve og vennene deres samlet, og disse kunne fortelle dem at Herren virkelig var oppstanden og hadde vist seg for Simon. Selv fortalte de da om det som hadde hendt på veien og hvordan de hadde kjent ham igjen da han brøt brødet.